

[Funck Jensen.]

steres af den, der rekvirerer afprøvningen, i stedet for at betalingen helt eller delvis uddredes af skatteyderne.

I betænkningen findes på side 12 og 13 en skrivelse fra statens kornkontor af 13. januar, hvori det oplyses, at kornkontorets arbejdsområde for tiden omfatter: administration af ordningen vedrørende statstilskud til forbrugerpriserne på rugbrød, herunder kontrol med ca. 1700 autoriserede rugbrødsbageres indkøb af rugmel og fremstilling af rugbrød, kontrol med ca. 300 autoriserede mølles køb af brødkorn, formaling og udlevering af mel m. v., opkrævning af afgift og beregning af lagerleje i henhold til hvedebekendtgørelsens § 11, tildeling af korn til det mindre landbrug, jævnfør hvedelovens § 5, gennem kornnævnene kontrol med landbrugernes opfyldelse af hvedeafliveringspligten, kassation af hvede i henhold til hvedebekendtgørelsens § 1, tildeling af oliekager, tilladelser til udførsel af korn, mel, frø etc. samt indførsel af brødkorn, kontrol med omsætningen af korn og oliekager hos ca. 3000 handlende, herunder rejseinspektion og særlige undersøgelser til brug ved afgørelse af skyldsspørgsmål i forbindelse med overtrædelser af kornlovgivningens og tilskudslovens bestemmelser.

Jeg tror, at man ved ophævelse af de love, der endnu nødvendiggør dette kontor, ville spare ikke alene skatteyderne for det i finanslovforslaget opførte beløb, 896 000 kr., der er beregnet at medgå alene til vederlag til det faste månedslønnede personale i det kommende finansår, men desuden tror jeg, at vi ville spare det danske samfund for millionbeløb, som dette kontors virksomhed indirekte koster.

Finansudvalget har fornylig på foranledning af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard haft samråd med den højtærede finansminister og den højtærede minister for handel, industri og søfart om sukkerordningen og sukkerfonden. Der var ved den lejlighed almindelig enighed om det meningsløse i, at staten tager 16 mill. kr. i sukkerafgift samtidig med, at den gennem sukkerfonden yder et tilskud til sukkerets billiggørelse på 27 mill. kr. Det er så åbenbart en kostbar og urimelig tagen med den ene hånd og givnen med den anden, at urimeligheden opfattes af alle. Men det er ikke noget isoleret tilfælde; blot et meget iøjnefaldende; en stor del af statens virksomhed består jo i en lignende tagen og givnen med det resultat, at skatteyderne som helhed får mindre af staten,

end de betaler, fordi statens administration oftest er dyr. Det var ud fra den betragtning, retsforbundet den 30. september foreslog de i finansudvalget repræsenterede partier et samarbejde om at bringe statens udgifter og skatterne ned, idet vi pegede på en række udgiftsområder, som på en gang eller i løbet af nogle år efter retsforbundets rigsdagsgruppes mening burde helt afvikles eller overgå til andelsforetagender, erhvervsorganisationer eller andre frie sammenslutninger, der kunne tage opgaverne op. Jeg skal blandt retsforbundets forslag til besparelser nævne f. eks. afvikling af tilskudsordninger til forbrugerpriser, afvikling af varedirektoratet og reduktion af prisdirektoratets opgaver til de oprindelige, ophævelse af ministerierne V. Buhl og Fanny Jensen, ophævelse af boligministeriets materialekontor, afvikling af tilskud til alle foreninger med undtagelse af dem, der har sociale formål, afvikling af tilskud og lån til alle former for erhverv, herunder statens interesse i Det Danske Luftfartselskab, afvikling af tilskud til forsøgs-, prøve- og kontrolvirksomhed, såfremt sådan virksomhed ikke under staten kan bringes til at hvile i sig selv, afvikling af konsulentvirksomhed ved, at sådan virksomhed efterhånden overgår til de respektive erhvervs egne organisationer, afvikling af tilskud til udstillinger o. lign., afvikling af rejseunderstøttelser til rejser med direkte eller indirekte private erhvervsformål, nedbringelse af de militære budgetter, bl. a. ved standsning af vilkårlige indkøb af udenlandsk militærmateriel, nedskæring på og hurtigst mulig afvikling af staten uvedkommende virksomhedsområder, tilbageholdenhed overfor nye bevillinger og endelig en 5—10 pct.s nedskæring af alle budgetter, som ikke på anden måde nedbringes, dog undtagen satsene for aldersrente, invalideforsorg o. lign. Også i centralstyrelsen foreslog vi nedskæring, ikke i lønninger, men i antallet af ansatte og i de almindelige løbende udgifter indenfor centralstyrelsen.

På denne indbydelse til samarbejde om besparelser svarede socialdemokratiets gruppeformand ikke, medens den højtærede finansminister under finanslovens første behandling omtalte henvendelsen, men dengang nærmest stillede sig afvisende. Det radikale parti svarede ikke, og venstre svarede heller ikke. Kun de konservative gav os et svar, hvori partiet antydede, at det selv ville fremsætte forslag. Den 2. februar opfordrede den konservative rigsdagsgruppes formand, det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, på et vælgermøde i Humlebæk